

РЕШЕНИЕ

№ 3737

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3057** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Й. А. С., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител - адв.В. Б. срещу Решение № 2153-21-52/27.02.2023г., на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/4/17.01.2023г. на длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата се излагат аргументи, че решението, в оспорената му част, е неправилно и незаконосъобразно. Моли се същото да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от пенсионното досие на жалбоподателя, въз основа на подадено Заявление вх.№ 2107-21-585/15.06.2022г., с Разпореждане № [ЕГН] от 12.07.2022г. на ръководител по ПО на Й. А. С. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като в същото е определен осигурителен стаж към датата на инвалидизиране в размер на 31г., 01м. и 28 дни.

На 13.01.2023г. жалбоподателя е подал заявление вх.№1023-21-104 до Директора на

ТП на НОИ С.-град, в което възразява за определения размер на определения му осигурителен стаж. Направено е искане да се преразгледа положението от него стаж като се коригира пенсията му за инвалидност поради общо заболяване.

По повод на заявлението е постановено разпореждане №[ЕГН]/4 от 17.01.2023г. на длъжностното лице ПО, с което на основание чл.98, ал.1, т.1 и чл.102, ал.1-3 от КСО е отказано изменение на личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване. В мотивите на същото е посочено, че пенсията е осъвременявана съгласно законовите разпоредби, но не е преизчислявана с допълнително придобития след отпускането стаж, тъй като лицето не е подавало заявление за това. За годините, в които се прави служебно преизчисления по реда на чл.102, ал.1, т.1 от КСО пенсията е била спряна. В мотивите се съдържат и указания към лицето, че получаваната към настоящият момент пенсия може да бъде преизчислена с осигурителния стаж и доход, придобити след пенсионирането по реда на чл. 102, ал.2 или ал.3 от КСО, след подаване на съответно заявление в ТП на НОИ.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като с Решение № 2153-21-52/27.02.2023г. на директора на ТП на НОИ-С. град е оставена без уважение жалба № 1023-21-10-158/17.01.2023г. на Й. А. С. срещу Разпореждане №[ЕГН]/4 от 17.01.2023г. на длъжностното лице ПО.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от страна, имаща правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която са определени длъжностни лица, на които е възложено ръководството по пенсионното осигуряване по чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 99, ал. 1 от КСО.

Решението отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът по делото се изразява в това дали е следвало да се приложи чл.102. ал.1, т.1 от КСО при възобновяване на пенсията, като се извърши служебно зачитане на осигурителния стаж положен от лицето след пенсионирането.

Според разпоредбата на чл. 102, ал.1 от КСО (редакция в сила до 31.12.2020г.) лицата, на които е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност поради общо заболяване и за инвалидност поради трудова злополука или професионална болест, могат да поискат не повече от веднъж в една календарна година преизчисляване на пенсията за придобит осигурителен стаж след пенсионирането или за придобит осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, когато това е по-благоприятно за тях. Преизчисляването се извършва по реда на чл. 70, съответно чл. 75 - 77, считано от първо число на месеца, следващ месеца на подаване на заявлението.

Съгласно §7 от ПЗР на Закон за мерките и действията по време на извънредното

положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. - ДВ, бр. 44 от 2020г., в сила от 14.05.2020г.) личните пенсии, свързани с трудова дейност на лицата, които имат придобит осигурителен стаж след 31 декември 2018 г., но нямат подадено заявление по чл. 102, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване през 2019г. и/или заявление по чл. 102, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване в периода от 1 януари 2020г. до 13 март 2020г., се преизчисляват служебно, считано от 1 април 2020г., с придобития от тях осигурителен стаж положен след пенсионирането или след последното преизчисляване на пенсията.

В чл.102, ал.1 от КСО /изм., бр. 103 от 2020г., в сила от 1.01.2021г./ е уреден редът за преизчисляване на пенсиите свързани с трудова дейност - за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност поради общо заболяване и за инвалидност поради трудова злополука или професионална болест, които е следният: служебно - с допълнително придобития от пенсионера осигурителен стаж в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията: по заявление на пенсионера - с допълнително придобития осигурителния стаж и осигурителен доход в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията.

В ал.2 е посочено, че пенсията подлежи на служебно преизчисляване по ал. 1, т. 1, когато пенсионерът е придобил осигурителен стаж през предходната календарна година и не е подал заявление по ал. 1, т. 2 до датата на служебното преизчисляване. Преизчисляването се извършва считано от 1 април на съответната година, като се вземат предвид данните по чл. 5, ал. 4. т. 1, а за самоосигуряващите се лица - данните за внесените осигурителни вноски, които се отнасят за времето до 31 декември включително на предходната календарна година и които са налични в информационната система на Националния осигурителен институт към 1 март на текущата календарна година.

Според ал. 3 на чл. 102 от КСО заявление за преизчисляване може да подаде всяко лице с допълнително придобит осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, съответно след последното преизчисляване на пенсията.

По настоящото производство не е приложима разпоредбата на §7 от ПЗР на ЗМДВИП и чл. 102, ал. 1, т. 1 от КСО (в сила от 01.01.2021г.), поради това, че пенсиите, могат да се преизчисляват с допълнително придобития осигурителния стаж, при наличието на следните кумулативно налични условия: лицата да имат осигурителен стаж, след 31.12.2018г., да нямат заявление за преизчисляване на пенсията по чл.102 ал. 3 от КСО, подадени през 2019г., да нямат заявление за преизчисляване по чл.102, ал.1 и 3 в периода 01.01.2020г.-13.03.2020г. Като същевременно е необходимо пенсията да е действаща, т.е. да не е спряна или прекратена в периода, в който се прави служебното преизчисление, което по см. на §7 от ПЗР на ЗМДВИП и чл.102, ал.2 от КСО се извършва считано от 1 април на съответната година.

Същевременно обаче по делото безспорно е установено, че жалбоподателя в периода 02.03.2019г.- 12.07.2022г. не е получавал пенсия, тъй като същата е била прекратена. Това се установява от наличното по административната преписка разпореждане №590628/69 от 13.09.2019г., с което пенсията на С. е прекратена на основание чл.96, ал.1, т.5 от КСО, считано от 02.03.2019г. Доказателства в тази насока се съдържат и в установеното от пенсионното досие на С., че след посочената дата той не е получавал пенсия, както и това, че същият с Заявление вх.№ 2107-21-585/15.06.2022г. е поискал възобновяване на личната му пенсия за

инвалидност. Всички тези доказателства еднопосочно сочат, че пенсията на жалбоподателя е пила прекратена в периода от 02.03.2019г. до 12.07.2022г. Което от своя страна сочи, че не са били налице всички законови условията за служебното преизчисляване на пенсията на жалбоподателя.

Позовавайки се на цитираните разпоредби решаващият орган е направил извод, че разпореждането на длъжностното лице ПО е правилно и законосъобразно, предвид липсата на основанията да се извърши служебно преизчисляване на пенсията на жалбоподателя.

Съдът споделя изводите на административният орган, доколкото действащата нормативна уредба еднозначно и непротиворечиво сочи, че в настоящия случай не са налице предпоставките визирани в закона за служебно преизчисляване на пенсията на С.. Предвид на това и не са налице законовите възможности за извършване от страна на административния орган на исканото преизчисляване.

С оглед изложеното решението, е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Следва да се отбележи, че както беше посочено по-горе - разпоредбата на чл. 102, ал.3 от КСО дава възможност на всяко лице, което е придобило допълнително осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането,А да поиска преизчисляването на пенсията си, като подаде съответното заявление за това. Каквато възможност съществува и за жалбоподателя.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание 143, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. А. С., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител - адв.В. Б. срещу Решение № 2153-21-52/27.02.2023г., на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/4/17.01.2023г. на длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Й. А. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: